15

ఫౌల్

సాయంత్రం అయిదవుతుండగా బీచి రోడ్డు మీద ఓ ఎర్ర మారుతీకారు వచ్చి ఆగింది. వెనుక తలుపు తెరవగానే ముద్దొచ్చేలా ఉన్న ఓ తెల్ల బొచ్చుకుక్క కిందికి దూకి, అటూ ఇటూ ఒకసారి పరిగెట్టి, తోకాడిస్తూ నిలబడింది. దాని వెనకాలే ఓ యువకుడూ, ఆ యువకుడి వెనకాలే ఓ అందాల సుందరీ దిగారు. ఈ లోగా డ్రైవరు సీట్లోంచి ఓ ముసలి పులి, బహుశా ఆ యువకుడి మామగారు కాబోలు, దిగి వచ్చి వాళ్ళ పక్కన నిలబడింది.

ఆ ఎర్ర మారుతీకారు, ముచ్చటైన జంటా, ముద్దొచ్చే కుక్కపిల్లా, ముసలి పులి, అంతా గ్రూపు ఫొటోలోలా అలా నిలబడితే, దూరంనుంచి వాళ్ళనే పరిశీలనగా చూస్తున్న నేను ఆ యువకుడి అదృష్టాన్ని పొగుడుతూ, కొంచెం ఈర్ష్యతో, 'అదృష్టవంటే అదీ గురూగారూ - ఎన్ని జన్మల్లోనో పుణ్యం చేసుకుంటే తప్ప అలాంటి లైఫ్ దొరకదు' అన్నాను, నా పక్కన బీచిలో కూర్చున్న 'గురూ' గారితో.

గురువుగారికీ నాకూ పెద్ద పరిచయం ఏవీ లేదు. రోజూ సాయంత్రం నాలాగే బీచికి వస్తాడు. ఏదో పోగొట్టుకున్న వాడిలా అలా సముద్రం కేసి చూస్తూ కూర్చుంటాడు. అతనికి పాతికేళ్ళకంటే ఎక్కువ ఉండదు కాని గడ్డాలూ, మీసాలూ పెంచడం వలన కొంచెం వయసు ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది.

వాళ్ళనే దీక్షగా చూస్తున్న గురూగారు, 'ఎన్నో జన్మల పుణ్యం అక్కర్లేదు - ఓ జన్మలో మోసం చాలు,' అన్నాడు ఉక్రోషంగా.

'అతను మీకు తెలుసా?'

'ఆ తేలుకొండి గాడి పేరు కొండల్రావు - స్టైయిలుగా యం. కె. రావు అని చెప్పు కుంటాడు. ఒకే ఊళ్ళో, ఒకే స్కూల్లో, ఒకే కాలేజీలో చదువుకున్నాం. ఒకే ఆఫీసులో ఒకే రోజు జాయినయ్యాం. సరళా వాళ్ళింటి ఔట్ హౌస్‌లో ఉండేవాళ్ళం '

'సరళెవరు?'

గురువుగారి గుండెల్లో నా ప్రశ్న కత్తిలా దిగబడింది కాబోలు, కొంచెం సేపు గిజగిజలాడి, కారు దగ్గర నిలబడ్డ అమ్మాయి కేసి చెయ్యి ఊపి చూపిస్తూ మొదలుపెట్టాడు...

'ఔట్ హౌస్ లో దిగిన మర్నాడు ఉదయం ఏడింటికి లేచి యాదాలాపంగా కిటికీ లోంచి గార్డెన్లోకి చూసేటప్పటికి ఓ మెరుపు మెరిసినట్టయింది. తోటలో వనకన్యలా మెరిసిపోతూ ఓ అమ్మాయి కనిపించింది. పెళ్ళి చేసుకుంటే ఈ అమ్మాయినే చేసుకోవాలి' అని మనసులో అనుకున్నానో లేదో అవే మాటలు నా చెవుల్లో పడేసరికి నేను ఆశ్చర్యపోయి వెనక్కు తిరిగాను. ఆ మాటలన్నది కొండిగాడు. నా వెనకాలే నిలబడి వాడు కూడా ఆ మెరుపునే చూస్తున్నాడు.

'ఏమంటావు? ' అన్నాడు నేను వాడికేసి తిరగ్గానే.

'యస్సంటాను కాని పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నది నేను - లవ్ ఎట్ ఫస్ట్ సైట్'

'అసలు ఈ ఔట్ హౌస్‌లోకి ఏ ప్లానుతో దిగాననుకుంటున్నావు?' అన్నాడువాడు సీరియస్‌గా.

'నువ్వే ప్లానుతో దిగావో నాకు తెలియదు కాని నేను మాత్రం ఆ అమ్మాయినే చేసుకోవాలి అని అరనిమిషం క్రితమే డిసైడ్ చేసేశాను' అన్నాను నేనూ సీరియస్‌గా. ఆ క్షణలోనే ఇద్దరం బద్ధ శత్రువులమై పోయామని ఇద్దరికీ అర్థమయింది. కొంచెం సేపు ఒకళ్ళ మొహాలు ఒకళ్ళు సైలెంట్‌గా, సీరియస్‌గా చూసుకున్నాం.

తర్వాత కొండిగాడే కొంచెం తగ్గి అన్నాడు - 'మనిద్దరం జెంటిల్మన్ ఎగ్రిమెంటు కొద్దాం. నువ్వూ ప్రేమించు, నేనూ ప్రేమిస్తా - విజయలక్ష్మి ఎవర్ని వరిస్తుందో చూద్దాం...'

'ఆ అమ్మాయి పేరు విజయలక్ష్మా?'

'విజయలక్ష్మి అంటే పేరు కాదు గాడిదా- సక్సెస్ అన్న మాట. నీకు తెలుగు కూడా అర్థవై చావదు కదా. ఆ అమ్మాయి పేరు సరళ. ఏకైక పుత్రిక! ఇంట్లో ఉండేది మావ గారూ, కుక్కాను. మావగారికి గార్డెనింగ్ హాబీ. ఆ మొక్కలంటే పంచప్రాణాలు. సరళకి వాళ్ళ నాన్న అయిదు ప్రాణాలు, కుక్క ఆరో ప్రాణం', అని ఇంట్లో ఉన్న ప్రాణాల లెక్క చెప్పి, '...... అత్తగారు ఆరు సంవత్సరాల నుంచీ మావగారి రాకకోసం ఎదురు చూస్తూ స్వర్గంలో ఉంటున్నారు. అంచేత ఆయన నా లాంటి యోగ్యుడైన వరుణ్ణి చూసి సరళకి పెళ్ళి చేసేయాలన్న తొందరలో ఉన్నారు... చూశావా! జెంటిల్మన్లా నాకు తెలిసిందంతా ఏవీ దాచకుండా చెప్పేశాను....'

'అంతా చెప్పావుకాని నువ్వు జెంటిల్మనంటేనే నాకు నమ్మకం కుదరడం లేదు.

నువ్వెంత దొంగ వెధవ్వో నాకు తెలీదా? చిన్నప్పుడు కేరమ్సు ఆడుతుంటే నే చూడ్డం లేదనుకుని కాయిన్సు చేత్తో గెంటేసేవాడివి. నువ్వు ఫౌలాడని గేం లేదు,' అన్నాను నేను అనుమానంగా.

'ఛ....ఛ... చిన్నప్పుడు వేరు, ఇప్పుడువేరు. ఇప్పుడు జెంటిల్మెన్నైపోయానని చెబుతున్నాను కదా... ' అని వాడు అంటుండగా, ఓ ఉరుము ఉరిమినట్లు 'హలో' అన్న శబ్దం వినిపించింది. ఇద్దరం బెదిరిపోయి వెనక్కి తిరిగి చూశాం. గుమ్మానికి అడ్డంగా ఆ గుమ్మానికి సంపూర్ణ గ్రహణం కమ్మేసినట్లు ఓ స్థూలకాయం నిలబడి మమ్మల్ని పలకరిస్తోంది. స్థూలకాయం కాళ్ళ దగ్గర ఓ తెల్లటి బొచ్చుకుక్క నిలబడి నోరు తెరిచి, 'ఎవర్రా మీరు?' అన్నట్లు చూస్తోంది.

కొండిగాడు మోచేత్తో నన్నో పోటు పొడిచి చెవిలో 'మావగారు' అన్నాడు మెల్లిగా.

'హలో... హలో... ' అన్నాను నేను ఉలిక్కిపడి కంగారుగా.

మావగారు లోపలికి రెండడుగులు వేశారు. కుక్కపిల్ల నాలుగడుగులు ముందుకేసి, నా ఎదురుగా నిలబడి , 'నీ పేరేమిట్రా?' అన్నట్లు నాకేసి కళ్ళు చికిలించి చూసింది.

నాకు కుక్కలంటే చచ్చే భయం. చిన్నప్పుడు ఓ సారి కుక్క కరిస్తే బొడ్డు చుట్టూ ఎనిమిదో, పదహారో ఇంజక్షన్లు పొడిచేశారు. అయినా, ప్రేమ భయాన్ని జయించింది. మావగార్నీ, కుక్కపిల్లనీ చూడగానే సరళ హృదయాన్ని జయించడానికి బ్రహ్మాండమైన అయిడియాలు బుర్రలోంచి తన్నుకొచ్చాయి.

'కుక్క పిల్ల చాలా బావుంది' అన్నాను దాన్ని ఎత్తుకుంటూ.

'వాణ్ణి కుక్కపిల్లనకు, టామీ అని పిలు' - మావగారుగాండ్రించారు - 'టామీ గాడు మా ఫామిలీ మెంబరు'

'ఇకనుంచీ నేను కూడా మీ ఫేమిలీ మెంబరే అనుకోండి' అని మావగారికి కొంచెం మస్కాకొట్టి, టామీ గాణ్ణి ముద్దాడుతుండగా, 'టా...మీ....' అని పిలుస్తూ వచ్చింది సరళ. టామీ గాడు నా చేతుల్లోంచి దూకి సరళ దగ్గరకు వెళ్ళి పోయాడు.

'వీళ్ళే అమ్మాయి, మన ఔట్ హౌస్‌లో అద్దెకు వచ్చింది' అన్నారు మావగారు మమ్మల్ని పరిచయం చేస్తూ - 'వెధవది - నాకు పేర్లు గుర్తుండవోయ్- నీ పేరేమిటన్నావు?' అనడిగారు కొండిగాడి కేసి తిరిగి.

వాడు నోరు విప్పడానికి అవకాశం ఇవ్వకుండా, 'వాడి పేరు కొండిగాడండి - నా పేరు శంకరం అండి' అన్నాను నేను సరళకేసి తిరిగి.

'నమస్తే' అంది సరళ.

'నమస్తే ' అన్నాను నేను.

'మళ్ళీ కలుద్దాంలే' అంటూ మావగారు దారి తీశారు. వాళ్ళు వెళ్ళిపోగానే కొండిగాడు చిటపటలాడుతూ, 'ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు అంటే అన్నావుకాని సరళ ఎదురుగా కొండిగాడని అలా బోదురు కప్పలా అరుస్తావేం?'అన్నాడు ఉడుకుమోత్తనంతో. వాడి పేరుగుర్తించి వాడింత ఇదవుతాడని నాకు అంతవరకు తెలియదు. అది తెలిసిన తర్వాత ఇంక సరళ ముందు ఎప్పుడూ కొండిగా అని

పిలవాలనే నిర్ణయానికొచ్చేశాను.

'అది సరే కాని, సరళకి మావగారంటే ఎన్ని ప్రాణాలు?' అనడిగాను నా ప్లానుకి ఓ రూపం ఇస్తూ.

'అయిదు'

'మావగారికి తోట?'

'అయిదు'

'టామీగాడు?'

'ఆరవ ప్రాణం - ఏం? ఎందుకలా అడుగుతున్నావు?'

'ఓ నెల లోపున ఈ పదకొండుప్రాణాలు నా గుప్పిట్లో ఉంటాయి' అన్నాను నేను చిరునవ్వు నవ్వుతూ.

'ఎలా?'

'చూడు'

మర్నాడు తెల్లవార గట్లే నా ప్లాను అమలులో పెట్టాను.

రోజూ పొద్దుటే మావగారూ, టామీగాడూ మార్నింగ్ వాక్‌కి వెడతారు. ఆయన బుర్ర అప్పుడు ఫ్రెష్‌గా ఉంటుంది కాబట్టి ఇద్దర్నీ జాయింటుగా బుట్టలో వెయ్యడానికి బంగారం లాంటి ఛాన్సు అది. అంచేత తెల్లవారగట్ల నాలుగున్నరకి అలారం పెట్టి పడుకున్నాను.

నాలుగున్నరకి అలారం గణగణా ఫైరింజన్లా మోగుతుంటే మెలకువ వచ్చింది. గబ గబా మంచం మీంచి దూకి బట్టలు, బూట్లు వేసుకుంటుంటే కొండిగాడు ముసుగు తీసి తల బయటకి పెట్టి, ' ఏం రోగమొచ్చింది? పొద్దుటే అలారం పెట్టి లేపేశావు' అన్నాడు చికాగ్గా.

'మార్నింగ్ వాక్ కి వెడుతున్నాను'

'ఈ జబ్బు ఎప్పట్నుంచీ?'

'ఇవాళ్టినుంచే'

ఇంతలో తలుపు తీసిన చప్పుడైంది.

'నే వెడుతున్నా - తలుపేసుకో- వాళ్ళు వచ్చేస్తున్నారు'

'ఎవరు?'

'మావగారు, టామీగాడు'

వాడి నిద్రమత్తంతా వదిలి పోయింది. 'అమ్మ దొంగవెధవా....' అంటూ నోరు తెరిచి లేచి కూర్చున్నాడు. వాడి నోరు నొక్కేసి, టాటా చెప్పి, మావగార్ని కలిశాను, 'గుడ్‌మార్నింగ్ సార్' అంటూ.

ఆయన సోడా బుడ్డి అద్దాలు సరిచేసి నన్ను చూసి, 'నువ్వా మార్నింగ్ వాక్ కి వెడతావన్నమాట. గుడ్! అలా ఉండాలయ్యా! ఈ కాలం కుర్రాళ్ళు రాత్రి పన్నెండుదాకా రోడ్ల మీద అడ్డగాడిదల్లా తిరగడం, ఎనిమిదింటికి లేవడం. అమెరికాలో అయితే రోజూ జాగింగ్...'

మావగారికి మంచి ఇంప్రెషన్ కలిగించానన్న సంతోషం అయిదు నిమిషాలు

కూడా నిలవలేదు. పలకరించగానే జోరీగలా తగులుకున్నారు. నికరాగ్వేలో ఎన్నికల గురించీ, బోఫోర్స్ గురించీ, వాతావరణ కాలుష్యం గురించీ , న్యూజిలాండ్‌లో మావోరీ తెగవారి జీవన విధానం గురించీ, నాన్ స్టాప్‌గా మాట్లాడటం మొదలుపెట్టారు. ఆయనకి ఆన్ స్విచ్చే కాని ఆఫ్ స్విచ్ ఉన్నట్లు లేదు. అరగంటయినా ఆగే సూచనలు ఎక్కడా కనిపించలేదు. ఆయన ప్రసారం ఎప్పుడు ముగిస్తారో తెలియక కంగారు పడి, కనీసం స్టేషనేనా మారుద్దామని, 'టామీగాణ్ణి నాకివ్వండి సార్' అన్నాను, టామీగాడు మావగారికంటే ప్రమాదకరమైనవాడని తెలియక.

'వాడు నిన్ను విసిగిస్తాడయ్యా' అన్నారు మావగారు, తల్లి తన అల్లరి పిల్లాణ్ణి పక్కింటావిడకు అంటగడుతూ ముద్దుగా అన్నట్లు .

'ఫరవాలేదు సార్ - నాకు చాలా సరదా' అన్నాను గొలుసు అందుకుంటూ.

అంతవరకు మెల్లిగా నడుస్తున్న టామీగాడు నేను గొలుసు పట్టుకున్న తర్వాత హుషారుగా నన్ను ఈడుస్తూ పరిగెట్టడం మొదలు పెట్టాడు. ఊపిరి బిగబట్టి వాణ్ణి వెనక్కు లాగుతూ వాడి వెనకాలే నేను పరిగెట్టాను.

అలా పరిగెట్టి పరిగెట్టి, ఓ చోట ఠక్కున ఆగిపోయాడు వాడు. గుర్రు గుర్రు మంటూ మెల్లిగా వెనక్కు వెనక్కు జరిగి నా కాళ్ళ మధ్యకు వచ్చేశాడు. ఏవిటా అని చూస్తే రోడ్డు పక్కగా నిలబడి ఓ ఊర కుక్క మాకేసి తీవ్రంగా చూస్తూ కనిపించింది. దాన్ని చూపించి, నాకేసి తిరిగి, 'దాన్ని తన్ను' అన్నాడు టామీగాడు.

టామీగాడిలో ఏ కుక్కలోనూ నేనెప్పుడూ చూడని ప్రత్యేకత ఒకటుండేది. వాడికి మాటలు రావుగాని తోక ఊపీ, తల కదిపీ, కళ్ళు చికిలించీ, చిందులు తొక్కీ, వాడు చెప్పదలచుకున్న దేవిటో స్పష్టంగా మాట్లాడినట్లు చెప్పేసేవాడు. వాడికేసి చూడగానే వాడు ఏవంటున్నదీ నాకు ఎలా తెలిసేదో కాని తెలిసిపోయేది.

'దాని గొడవ నీకెందుకురా - నీ దారిన నువ్వు నడు,' అన్నాను టామీగాడితో, ఈ కుక్క జట్టీల్లో దిగడం ఇష్టం లేక.

వాడి దారిన వాడు నడవలేదు. నా ఆసరా దొరికిందన్న ధైర్యంతో, 'భౌ...భౌ....' అని నన్ను గుంజుతూ ముందుకి దూకాడు - 'అడ్డు తప్పుకోండి, మహారాజుగారు వస్తున్నారు' అంటూ. ఊరకుక్క స్ట్రీట్ ఫైట్స్‌లో ఆరితేరిన రకం కాబోలు - 'నీలాంటోళ్ళని చాలా మందిని చూశాంలే' అన్నట్లు తాపీగా తోకలేపి, రోడ్డుసైడు నుంచి సెంటరులోకి వచ్చి అడ్డంగా నిలబడి భౌ....భౌ...అని ఛాలెంజి చేసింది. టామీగాడు తోక దింపి ముడుచుకుపోయి మళ్ళీ నా కాళ్ళ మధ్య దూరాడు.

ఈ లోపున మమ్మల్ని కలుసుకున్న మావగారు, 'ఇది అందుకో' అన్నారు లాఠీ అందిస్తూ.

'ఎందుకు?' అన్నాను అయోమయంగా.

'దీంతో ఆ వెధవకుక్కని ఒకటందుకో'

'నేనా?' ఛాలెంజి చేసింది టామీగాడు, యుద్ధం నేను చెయ్యాలిట.

'నువ్వే' - గంభీరంగా అన్నారు మావగారు నా కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ.

హిప్నొటైజు చెయ్యబడ్డ వాడిలా నేను కర్ర తీసుకు కదలగానే టామీ గాడు

మళ్ళీ తోక లేపి ముందుకి దూకాడు. స్ట్రీట్ ఫైటర్ తోక దించకుండానే ఒక అడుగు వెనక్కు వేసి, యుద్ధశంఖం పూరించినట్లు తలపైకెత్తి కుయ్యోమని దీర్ఘంగా అరిచింది. ఆ సిగ్నలందుకుని దాని సైన్యం వచ్చేసి మమ్మల్ని చుట్టుముట్టేసింది.

'భౌ.....భౌ....భౌ....' - నా చుట్టూరా ఓ అరడజను కుక్కలు చేరి అరవడం మొదలు పెట్టాయి. టామీగాడిని రక్షించడానికి కాకపోయినా, ప్రాణ భయంతో లాఠీ గిరగిర తిప్పసాగాను. శత్రు సైన్యం రెండు నిమిషాలు దూరం నుంచే అరిచి అరిచి అలసిపోయి యుద్ధ విరమణ చేసి సందుల్లోకి వెళ్ళి పోయింది.

'శభాష్...' అన్నారు మావగారు. అంతవరకూ ఆయన రోడ్డు పక్కన తూము రాయి మీద సేఫ్ డిస్టెన్సులో కూర్చుని, బాల్కనీ సీటులోంచి సినిమా చూస్తున్నట్లు చూస్తున్నారు - 'ఈ ఊరకుక్కలతో చచ్చేచావొచ్చిందయ్యా - నువ్వు బాగానే టాకిల్ చేశావు' అన్నారు. టామీగాడు కూడా, 'బాగానే స్టంటు చేశావురోయ్ - సుప్రీం హీరోలా' అని తోకాడించి మెచ్చుకున్నాడు.

నిమిషానికి మూడు వందల సార్లు కొట్టుకుంటున్న గుండె ఆ షాటికి కొంచెం స్పీడు తగ్గి రెండు వందలసార్లకి దిగి, కొంచెం నోరు పెగిలింది నాకు - '....వె....ధ ....వ... కు....క్క....లకి.... భయపడితే... ఎ...లా.....సార్.....'

మార్నింగ్ వాక్ అలా ముగిసి గార్డెన్లో కుర్చీలో కూలబడ్డాక టేపు రికార్డరు ఆన్ చేసి, శాస్త్రీయ సంగీతం పెట్టి, ' ఇది ఎందుకు పెట్టానో తెల్సా?' అనడిగారు మావగారు.

'మీకు శాస్త్రీయ సంగీతమంటే ఇష్టం కాబోలు'

'నాకు సరే, ఈ మొక్కలకి....' అంటూ సర్ జగదీష్ చంద్రబోస్ పరిశోధనల గురించి వివరించారు'...చూడు! మొక్కలు సంగీతమంటే చెవి కోసుకుంటాయయ్యా! సంగీతవంటే అల్లాటప్పా సంగీతం కాదు - సజీవమైన శాస్త్రీయ సంగీతం'

ఆయన మొక్కలకి ఉదయం, సాయంత్రం రోజా రెండు గంటలు శాస్త్రీయ సంగీతం వినిపించి బెండకాయలంత మిరపకాయలు, బీరకాయలంత బెండ కాయలు, దోసకాయలంత టొమాటాలు పండిస్తారట.

'ఈ దెబ్బతో కృషి పండిట్ అవార్డు రావాలి మనకు' అన్నారు, ఆ సబ్జక్టు మీద అనర్గళంగా ఓ రెండు గంటలు మాట్లాడి.

ఆ రోజు నుంచీ మావగారూ, టామీగాడూ, రాహుకేతువుల్లా నన్ను తగులుకుని తినెయ్యడం మొదలు పెట్టారు. అలా ఓ నెల రోజులు గడిచేసరికి వాళ్ళ ప్రాణాలు నా చేతుల్లోకి రావడం దేవుడెరుగు కాని, నా ప్రాణాలు పోయే పరిస్థితి వచ్చింది. నా ఎడం చెయ్యి భుజం దగ్గర్నుంచి క్రింది వరకు లాగడం ప్రారంభించింది. మొదట అంతగా పట్టించుకోలేదు కాని, రాను రాను నొప్పి ఎక్కువైపోయింది. ఓ రోజు రాత్రి పడుకోబోతూ కొండిగాడికి ఆ విషయం చెప్పాను.

'నొప్పా? ఎడం చెయ్యిలోనా?' అన్నాడు వాడు కొంచెం ఆతృత కనబరుస్తూ.

'ఎడం చెయ్యిలోనే - ఏం?'

' నేనెక్కడో చదివాను - హార్టెటాక్ వచ్చే ముందు అలా ఎడం చెయ్యి

లాగుతుందట. ఎందుకైనా మంచిది. ఓ సారి డాక్టరుకి చూపించుకో. పాపం, పెళ్ళి కూడా చేసుకోబోతున్నావు' అని ఓ బాంబు పేల్చి ముసుగు తన్నేశాడు వాడు.

ఇంక నాకు ఆ రాత్రంతా నిద్ర పట్టలేదు. మర్నాడు మా బామ్మకి ఆరోగ్యం బాగా లేదని కారణం చెప్పి, ఓ పదిహేను రోజులు సెలవు పెట్టి మా ఊరు వెళ్ళాను.

'నీ గుండెకేం ఫరవాలేదు, గుండులా ఉన్నావు' అన్నాడు నన్ను, నాలుగురోజులు అన్ని టెస్టులు చేసి అయిదువందలు గుంజేసిన కార్డియాలజిస్టు - 'ఎందుకైనా మంచిది. ఆర్థోపెడిక్ స్పెషలిస్టుకి చూపించు.' ఇంకో అయిదొందలు నా దగ్గర్నుంచి లాగేశాక ఆర్థోపెడిక్ స్పెషలిస్టు గారు ఆర్థోపెడిక్ ప్రాబ్లం ఏవీ లేదని నిర్ణయానికొచ్చి, 'ఓ సారి న్యూరాలజిస్టుకి చూపించు. ఎందుకైనా మంచిది' అన్నాడు.

మరో అయిదొందలు వదిల్చి, 'నీ నరాలు ఉక్కు తీగల్లా ఉన్నాయ'ని సంతోషించాడు న్యూరాలజిస్టు. నేను కూడా సంతోషించి లేవబోతుంటే, 'ఆగు! నీ తల కొంచెం వాచినట్లుగా ఉందేమిటి? ఓ సారి బుర్ర స్కేనింగ్ చేద్దాం, ఎందుకైనా మంచిది' అని ఏదో అనబోతుండగా, 'ఇది మావగారి దెబ్బ సార్! అంతకంటే ఏమీ లేదు' అని ఆయనకు నమస్కారం చేసి పరిగెట్టాను నేను.

ఈ లోగా మా బామ్మ రోజూ నూనె రాసి మర్దనా చేసి కాపడం పెడుతూనే ఉంది. బామ్మ కాపడం పెట్టడం వలనో, లేకపోతే నా దగ్గర్నుంచి పదిహేనొందలు లాగేసిన మనీ స్పెషలిష్టుల దీవెనల చలవో కాని రెండు వారాల్లో నొప్పి పూర్తిగా తగ్గిపోయింది. అయితే, నొప్పికి కారణం మాత్రం నాకు అప్పుడు తెలియలేదు.

మళ్ళీ 'డ్యూటీ' లో జాయినయ్యి టామీ గాణ్ణి తిప్పటం మొదలుపెట్టిన తరువాత నొప్పి ప్రారంభమవడంతో అసలు కారణం తెలిసింది. గొలుసు ఎడం చేత్తోనూ, లాఠీ కుడి చేత్తోనూ పట్టుకుని టామీగాణ్ణి షికారుకు తీసుకెడతాను కదా! టామీ గాడు దారిలో ఏ పిచిక కనిపించినా, కాకి కనిపించినా దాని మీదకు దూకుతాడు. టామీగాడు ఓ రోజున ఓ ఊరకుక్క మీదకి దూకబోతుంటే వాణ్ణి వారిస్తూ వెనక్కు లాగినప్పుడు భుజం కలుక్కుమని నొప్పికి కారణం తెలిసొచ్చింది.

'ఓరి వెధవా...' అని పోయిన పదిహేను వందలూ గుర్తుకొచ్చి అనాలోచితంగా టామీ గాణ్ణి ఒక్కటేశాను లాఠీతో. వాడు కుయ్యోమని ఎగిరి గంతేశాడు.

మావగారు రోడ్డు మీద ఆగిపోయి, 'వాడినెందుకు కొట్టావు?' అనడిగారు తీవ్రంగా.

'వాణ్ణి కాదుసార్' అన్నాను నేను తెలివి తెచ్చుకుని.

'మరి?'

'ఊరకుక్కని సార్ - దాన్ని కొడదామనుకుంటే పాపం మన టామీగాడికి తగిలింది దెబ్బ' అన్నాను ఏదో సమర్థిస్తూ

'నేనూ, టామీ గాడూ తప్ప ఎవరూ లేరే' అన్నారు మావగారు ఆశ్చర్యపోతూ.

'లేరా? అరే! నాకు ఊర కుక్క కనిపించిందే' అన్నాను దబాయిస్తూ.

ఆయన మాట్లాడకుండా నన్ను ఎగాదిగా చూసి, 'నీకు పిచ్చికాని లేదు కదా' అనడిగారు అనుమానంగా.

నేను ఏదో చెప్పానుకాని, నా సమాధానంతో ఆయన సంతృప్తి చెందలేదు. టామీగాడి మీద ఎవరు చెయ్యి చేసుకున్నా సహించేది లేదని హెచ్చరించారు. 'సరే సార్' అన్నాను నేను చెయ్యి రుద్దుకుంటూ.

ఇంకా ఆ చేతి నొప్పి నుంచి పూర్తిగా కోలుకోలేదు, మరో ప్రమాదం వచ్చిపడింది. ఓ రోజు టీవీలో వెన్నెల తగిలితే కందిపోయేలా ఉన్న కోమలాంగి దేశం గురించి, దరిద్రం గురించి, ఇరవై ఒకటవ శతాబ్దం గురించి ఏదో మాట్లాడి, 'ఐ రన్ ఫర్ మై కంట్రీ - డుయు?' అనడిగింది ముద్దు ముద్దుగా.

'యస్' అని పులిలా గాండ్రించారు మామగారు, నా చెవిలో.

మర్నాడు తెల్లవారకట్లే తెల్లలాగు, తెల్లబనీను వేసుకుని సున్నపు కుండ దొర్లుకుంటూ వచ్చినట్లు వచ్చేసి, 'రన్ మాన్' అనరిచారు.

'ఎక్కడికి? ' అనడిగాను భయం భయంగా.

'రన్ మాన్ - రన్ ఫర్‌ద కంట్రీ - దేశం కోసం - పరిగెట్టు' అనరుస్తూ పరుగు తీశారు. ఆయన వెనకాలే నేను, నా వెనకాల టామీగాడు - అలా ఓ వంద గజాలు పరిగెట్టామో లేదో ఆయన నిషా దిగిపోయింది. అలిసి పోయి రోడ్డు పక్కన గడ్డిలో కూల బడ్డారు.

'నాది పరిగెట్టే వయసు కాదయ్యా' అన్నారు వగురుస్తూ. ఆయన వెనకాలే ఉన్న నాకు ఆయన మాటలు సంగీతంలా వినిపించాయి.

'పోనిద్దురూ - వెధవ పరుగు. ఇంట్లో కాలు కార్లోనూ, కార్లో కాలు ఇంట్లోనూ ఉండేవాళ్ళు సంవత్సరానికి ఓ సారి సరదాగా అలా టీవీలో దేశం కోసం పరిగెట్టాలి కానీ, మన బ్రతుకే ఓ పరుగు - ఇంక 'ఈ వెధవ పరుగెందుకు సార్! విశ్రాంతి తీసుకుందాం', అన్నాను నేను ఆయన పక్కన కూలబడి.

'వెధవ పరుగా? విశ్రాంతి తీసుకుంటావా?' నన్నొక సమాజ విద్రోహక, దేశ విద్రోహక శక్తిని చూసినట్లు చూసి 'లే...' అని తుపాకి పేలినట్లు పేలారు మావగారు.

నేను ఉలిక్కి పడి లేచాను.

టామీగాడుకూడా నన్ను స.వి.దే.వి శక్తిని చూసినట్టు చూసి, 'పరుగెట్టు' అనరిచాడు.

దేశం కోసం త్యాగాలు చెయ్యమనడం విన్నాను. కష్టపడి పనిచెయ్యమనడం విన్నాను. కానీ, దేశం కోసం పరిగెట్టడమేవిటో, నేనూ, టామీ వెధవా పరిగెడితే దేశం ముందుకు ఎలా పోతుందో నాకు ఇప్పటికీ అర్థం కాదు. ఎక్కడ ఏ సారవంతమైన మెదడులో దేశం కోసం పరుగు అనే ఆలోచన మొలిచిందోకానీ, మావగారికి నన్ను హింసించడానికి కొత్త ఆయుధం ఒకటి దొరికింది. విశ్వ శాంతికనీ, బాలల దినం అనీ, స్త్రీ విముక్తి అనీ, వాతావరణ కాలుష్యం అనీ - దేశంలో ఏ సమస్య ఎదురైనా నన్ను పరుగెట్టించడం మొదలు పెట్టాడాయన.

టామీగాడూ, మావగారూ పెట్టే చిత్ర హింసలతో నేను శారీరకంగా, మానసికంగా శిథిలమైపోయాను. ఇంకో వారం రోజులు ఈ హింస కొనసాగితే నాకు పిచ్చెక్కడం ఖాయం అనుకుంటుండగా మావగారు శుభవార్త చెప్పారు - 'మేం ఓ నెల

రోజుల పాటు ఊరు వెడుతున్నామోయ్! తోటా అదీ జాగ్రత్తగా చూస్తూండు. నీళ్ళు పోసి, మర్చిపోకుండా సంగీతం వినిపించు.'

ఆ వార్త వినగానే నాకుఎగిరి గంతెయ్యాలనిపించింది. నా సంతోషాన్ని దాచుకుని, 'మొక్కల గురించి మీరు చెప్పాలా సార్! మీరొచ్చేటప్పటికి అవి ఎలా ఉంటాయో చూడండి' అని హామీ ఇచ్చి, దిగులుగా ముఖం పెట్టి - 'ఓ నెల రోజుల పాటు మిమ్మల్ని మిస్సవుతానుసార్! పోనీ టామీగాణ్ణయినా ఉంచెయ్య కూడదా! నాకూ సరదాగా ఉంటుంది' అన్నాను గొప్పగా.

'నేనూ సరిగ్గా అదే అనుకుంటున్నానోయ్ - వాడికీ ప్రయాణాలంటే ఇష్టం ఉండదు'

నా గుండెల్లో రాయిపడింది. ఇలాంటి ప్రమాదం ముంచుకొస్తుందని తెలిస్తే నేను ఏదో వంక పెట్టి ఉడాయించేవాణ్ణి కానీ, స్వయంగా ఇలా ఉచ్చు మెడకి తగిలించుకునేవాణ్ణి కాదు.

ఆ రోజునుంచీ టామీగాడితో చచ్చే చావొచ్చి పడింది. వాణ్ణి పొద్దుటే షికారుకి తీసుకెళ్ళి వాడి ఎంటర్‌టెయిన్ మెంటుకి కుక్కలతో యుద్ధం చేశాను. స్నానం చేయించి, బ్రష్ చేసి, పాలు పట్టించి, తిండి పెట్టి, 'బజ్జోరా నాన్నా' అని పడుకోబెట్టి , ఆఫీసుకి వెళ్ళి సాయంకాలం తిరిగి వచ్చేటప్పటికి మళ్ళీ అంట్ల వెధవలా తయారై కూర్చున్నాడు. సాయంకాలం షికారూ, వినోద కార్యక్రమాలూ, మళ్ళీ స్నానం...

'ఇదేవిటి - ఈ వెధవ సబ్బుతో రుద్దుతున్నావు?' అన్నాడు టామీగాడు చికాగ్గా, వాణ్ణి రుద్దడానికి సబ్బు తియ్యగానే.

'మరి దేంతో రుద్దాలిరా?'

సదానితో' అన్నాడు టామీగాడు - నా కోసమని తెచ్చుకున్న ఇంటర్నేషనల్ లగ్జరీ సబ్బు చూపిస్తూ .

'అది సినీతారల సౌందర్య సబ్బురా - నీ కుక్క మొహానికిది చాల్లే'

'నువ్వేవన్నా సినీ తారడివా? నీదీ కుక్కమొహమేకదా - నీకెందుకు?'

'వెధవా - నీకూ నాకూ సాపత్యమేమిటి - వెధవ వాగుడు వాగకు' అని చెంబుడు నీళ్ళు పోశాను. టామీగాడు బాత్రూంలోంచి ఛంగున ఎగిరి గార్డెన్లోకి పారిపోయి, నిరసనగా మట్టిలో పొర్లసాగాడు. వాణ్ణి బతిమాలి, మళ్ళీ బాత్రూంలోకి తీసుకొచ్చి సినీతారల సౌందర్యసబ్బుతో స్నానం చేయించేటప్పటికి నా తలప్రాణం తోకకొచ్చింది. ఎనిమిది రూపాయల సబ్బు నాలుగు రూపాయల సబ్బు అయింది.

'ఇదీ స్నాన సుఖం' అంటూ టీవీ ఎడ్వర్టయిజ్ మెంట్ సుందరిలా ఒళ్ళంతా అటూ ఇటూ కదిపి నీళ్ళు విదిలిస్తూ, 'అలా రాయిలా చూస్తూ నిలబడతావేం? తుడిచి బ్రష్ చెయ్యి' అన్నాడు. వాడికి బ్రష్ చేసి, బయటకు పంపించి, నేను స్నానం చేస్తుంటే 'ఆ బాత్రూం లోంచి తగలడతావా? నన్ను తినెయ్యమంటావా?' అనరిచాడు కొండిగాడు, హోటల్నుంచి వచ్చిన కేరియర్ విప్పుతూ.

నేను భోజనానికి కూర్చోగానే కొండిగాడు నాకేసి ఎగాదిగా చూసి, 'నీ ఆరోగ్యం బాగాలేదా?' అనడిగాడు.

'ఏం? బాగానే ఉందే.'

'గులాబీ మల్లెల సబ్బులు, కలోన్ నిమ్మకాయ సబ్బుల మంచి గంధ పరిమళాలు కాక ఆరోగ్యానికి రక్షణ నిచ్చే కంపు కొడుతుంటే అనుమానం వచ్చి అడిగాను.'

'టామీగాడు నా సబ్బు వాడేశాడు కదా - వాడి సబ్బుతో నేను రుద్దుకున్నాను,' అన్నాను నేను దుఃఖంతో.

'ఏడీ వాడు?'

'ఎక్కడో తగలడ్డాడులే - భోం చేద్దాం'

మా భోజనాలైనా టామీ గాడి అజాపజా లేదు.

'ఏమైపోయాడు వీడు?' అన్నాడు కొండిగాడు ఆశ్చర్యంగా.

'వీడు మళ్ళీ మట్టిలో దొర్లొచ్చి స్నానం చేయించమనడుకదా' అన్నాను భయం భయంగా. మరో అరగంట వాడికోసం వెతికి వెతికి, వాడే వస్తాడులే అనుకుని మంచం మీద వాలబోతూ, బెడ్ మీద మెత్తగా తగిలి, 'అమ్మోయ్' అని ఎగిరి గంతే శాను. అదే సమయంలో 'కుయ్యో'మని మూలుగు వినిపించి, మల్లెపువ్వులాంటి బెడ్‌షీటు కింద నుంచి టామీగాడు ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

'కళ్ళు కనబడ్డంలా? అలా మీద కూర్చుంటావు. కొంచెం ఉంటే చచ్చే వాడిని' అన్నాడు టామీగాడు కోపంగా.

'వెధవా - మహారాజులా నా మంచం మీద పడుకున్నావు - లే'

'లేవను' అన్నాడు టామీగాడు ముడిచిపెట్టుకు పడుకుంటూ .

'తన్ని తగిలేయ్ వెధవని - అలా నెత్తికెక్కించుకోకు' అన్నాడు కొండిగాడు నన్ను రెచ్చగొడుతూ.

'ఏం చెయ్యమంటావ్?'

'హాల్లో కట్టేసేయ్'

కొండిగాడు అలా అనగానే టామీగాడు ఉండచుట్టుకుపోయి కుంయి కుంయి మని గోల చెయ్యడం మొదలు పెట్టాడు. వాణ్ణి మంచం మీంచి ఈడ్చి, సరళ వాళ్ళింటి హాల్లో కట్టేశాను.

మర్నాడు మార్నింగ్ వాక్ అయిన తర్వాత టేపు రికార్డ్ ఆన్ చెయ్యగానే, 'ఏవిటి గురూ ఈ సంగీతం ముసిలాళ్ళలా - సరదాగా హుషారు సంగీతం వినాలి గాని ' అంటూ ఇంగ్లీష్ పాప్ మ్యూజిక్ కేసెట్ ఇచ్చాడు కొండిగాడు. నేను పాప్ మ్యూజిక్ పెట్టగానే టామీగాడు పరిగెట్టుకొచ్చి, 'ఆపరోయ్ - నాకు పిచ్చెక్కుతోంది' అన్నాడు తల కొట్టుకుంటూ .

'వీడికి పిచ్చెక్కుతోందిట'

'అయితే ఇంకా వాల్యూం పెంచు - వెధవకి రోగం కుదురుతుంఁ అన్నాడు కొండిగాడు.

నేను వాల్యూం పెంచాను. టామీగాడు కుయ్యోమని ఎగిరి గంతేసి హాల్లోకి పరిగెట్టాడు 'నా తల పగిలిపోతోందిరోయ్' అంటూ.

టామీ గాడికి తడి గుడ్డల్తో గొంతు కొయ్యడం తప్ప ఓపెన్ ఫైట్లు ఇష్టం ఉండదు. అంచేత 'సరే! నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు నువ్వేడు. నిన్నింతకింతా ఏడిపించకపోతే నా పేరు టామీ కాదు' అన్నట్లు హాల్లోంచి సైలెంటుగా చూస్తూ కూర్చున్నాడు. వాడి చూపుల్లో వార్నింగు నాకు అర్థం అయినా అప్పుడు పట్టించుకోలేదు గాని, ఆరోజు నుంచీ నన్ను వేపించుకు తినెయ్యడం మొదలు పెట్టాడు వాడు. అలా మూడు వారాలయ్యేటప్పటికి టామీ గాణ్ణి మర్డరు చెయ్యడమో, నేను ఆత్మహత్య చేసు కోవడమో, ఏదో ఒకటి జరగక తప్పదనే పరిస్థితి వచ్చేసింది...

'వెధవని నెత్తికెక్కించుకుంటున్నావు. నువ్వు ఇలాగే వాడు ఆడించినట్లల్లా ఆడేవంటే, వాడి మెళ్ళో గొలుసు నీ మెడలో వేసి, షికారు తిప్పి, వాడి పళ్ళెంలో నీకు పాలుపోసి పట్టించి, నీ పాంటూ, షర్టూ వేసుకుని ఆఫీసుకు వెడతానని మారాం చేసినా ఆశ్చర్యపోను' అన్నాడు కొండిగాడు.

'ఏం చెయ్యను?' అన్నాను నీరసంగా.

'వాడి కాళ్ళూ చేతులూ విరగ్గొట్టేసేయ్! సరేలే, నీ వల్ల ఏం కాదు. వాడి తోక పుచ్చుకుని ప్రేమ గోదారి ఈదుతున్నావు కదా - అంతర్వేది సముద్రంలో తేలుదువు గానిలే' అన్నాడు కొండిగాడు హేళనగా.

'నువ్వు నా ప్లేసులో ఉంటే ఏం చేసేవాడివి?'

'నేనా? వాడిని చావగొట్టేవాణ్ణి'

'వాడు మావగారికి చెబుతాడు కదా'

'వాడు నన్నుగుర్తుపట్టకుండా అమావాస్య అర్థరాత్రి నల్లదుప్పటి ముసుగేసుకు వెడతాగదా'

'వాడు వాసన పసిగడతాడుకదా!'

'వాడు వాసనపసిగట్టకుండా సస్పెన్సు కింగ్ నవల్లో హీరోలా చెప్పులకి సున్నం రాసుకు వెడతాను కదా...'

టామీగాడిని గుర్తు పట్టకుండా చావగొట్టడానికి కొండిగాడు ప్లాను చెప్పగానే, నా ప్రేమ వెనక్కు వెళ్ళి టామీగాడి పెళ్ళి ఎజెండాలో ముందుకు వచ్చింది. టామీ గాడిని టపటపలాడించడానికి గొప్ప అవకాశం వచ్చిందన్న సంతోషంలో , కొండిగాడు వాడి దుర్మార్గమైన ప్లాను నా బుర్రలోకి జాగ్రత్తగా ఎక్కిస్తున్నాడన్న విషయం గమ నించలేదు.

'ఒరే! సెకండ్ షోకి వెడదామా?' అన్నాడు కొండిగాడు. నేను మాట్లాడకుండా ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటే .

'ఏ సినిమా?'

'అమావాస్యలో పౌర్ణమి చంద్రుడు - ఈ రోజే బ్రహ్మాండమైన విడుదల. మళ్ళీ రేపుండదు. అన్నట్లు ఈ రోజు అమావాస్యరోయ్..'

'నువ్వెళ్ళు - నాకు కొంచెం పనుంది' - కొండిగాడి ప్లాను ఆ రోజు అమల్లో పెట్టేయాలని నిర్ణయానికి వచ్చేశాను.

'ఓకే' అంటూ వెళ్ళి పోయాడు కొండిగాడు.

రాత్రి పన్నెండు అవుతుండగా, తలనుంచి కాళ్ళ వరకూ నల్ల దుప్పటి కప్పుకుని, జోళ్ళకి అడుగున సున్నం బాగా పట్టించి, దుడ్డుకర్ర తీసుకుని హాలువైపుకి నడిచాను. టామీ వెధవకి రెండు పూటలా మస్తుగా తిని నన్నేడిపించడమే కాని కుక్క కుండాల్సిన లక్షణాలేవీ లేవు. నేను హాల్లో అడుగు పెట్టగానే వాడు వాడి స్వప్న లోకాల్లోంచి దిగి వచ్చి కళ్ళు తెరిచిచూశాడు. లేచి నిలబడి, నోరు తెరిచి, 'నువ్వె వడివిరా బూచాడిలా అర్ధరాత్రి వచ్చావు?' అన్నట్లు చూశాడే కాని, అపరిచితుడు వస్తే అరవాలనే జ్ఞానం లేదు వెధవకి.

నేను గుండెల నిండా ఊపిరి పీల్చి, దుడ్డుకర్ర పైకి లేపి ఒక్కటేశాను. నేనేదో వాడిని ఎంటర్ టెయిన్ చెయ్యడానికి వచ్చిన సర్కస్ బఫూన్నన్నట్లు చూస్తున్న టామీగాడు అనుకోకుండా దెబ్బ పడటంతో ఉలిక్కిపడి ఎగిరి గంతేసేడే కాని అరవాలని కూడా తోచలేదు. రెండో దెబ్బ పడ్డాక అది సర్కస్ కాదనీ, నేను వాణ్ణి చావగొట్టడానికి వచ్చాననీ వాడికి అర్థమై కుయ్యోమని ఏడుస్తూ గొలుసు గింజుకోవడం మొదలు పెట్టాడు.

ఆనందంగా మరో రెండు వడ్డించానో లేదో, నా ఆనందానికి అంతరాయం కలిగిస్తూ గేటు దగ్గర టాక్సీ ఆగిన శబ్దం వినిపించింది. మావగారు టాక్సీ దిగుతూ, టామీగాడి ఏడుపు వినిపించి, 'టామీగాడు ఎందుకో అరుస్తున్నాడు అమ్మాయ్' అంటూ లోపలికి పరిగెట్టుకొచ్చారు. ఆయన గొంతు విని నేను హాల్లోంచి బయటకి దూకి ఔట్‌హౌస్ వైపు పరిగెడుతూ చీకట్లో ఆయనకు డేష్ ఇచ్చాను. ఆయన పిప్పళ్ళ బస్తాలా దబ్బుమని పడిపోయారు. నేను వగరుస్తూ ఔట్ హౌస్ వెనక తలుపు గుండా లోపలికి పరిగెత్తి నిశ్శబ్దంగా తలుపేసేశాను.

చీకట్లో నన్ను గుద్దేసి కింద పడిపోవడంతో మావగారి బుర్ర క్షణకాలం పని చెయ్యలేదు. బుర్రపని చెయ్యడం మొదలు పెట్టగానే నోరు 'దొంగ...దొంగ...' అని అరవడం మొదలు పెట్టింది.

'ఎక్కడ దొంగ? ' అనడుగుతున్నాడు కొండిగాడు.

'ఇలా పెరట్లోకి పారిపోయాడు. నల్ల ముసుగేసుకున్నాడు. వాడి చేతిలో నాలుగడుగుల కర్ర కూడా ఉంది.... వరండా తీసి ఉందే.. టామీగాడు ఏవయ్యాడు?.... టామీగాణ్ణి చంపేశారేవ్.....' - పది సెకండ్ల విరామం తర్వాత పెద్ద కేక వినిపించింది. నాకు దృశ్య చిత్రం కనుపించకపోయినా శబ్ద చిత్రం వినిపిస్తూనే ఉంది.

మావగార్ని చూసి టామీగాడు సింపతీ కోసం ఇంకొంచెం గట్టిగా మూల్గడం మొదలు పెట్టాడు.

'ఏం జరిగింది నాన్నా?- ఎవరు నిన్ను కొట్టారు నాన్నా' అంటోంది సరళ.

'నన్నెవరు కొట్టగలరమ్మా. దొంగ దెబ్బ తీసి పారిపోయాడు కాని'

'నిన్ను కాదు నాన్నా - టామీ గాణ్ణంటున్నా!'

'వాడు దొంగకాదు' - మామగారి కంఠం కంచుగంటలా మోగింది -

'దొంగయితే ఇంట్లో సామాను ఎత్తుకు పోతాడు కాని నోరు లేని జీవిని చంపడానికి ప్రయత్నించడు. వాడు...' ఆవేశంలో ఆయనకు ఊపిరందక ఓ క్షణం ఆగి - '.... వాడు... హంతకుడు, వాడెక్కడికీ పారిపోలేడు. నేను షెర్లాక్ హోమ్స్ కంప్లీట్ వర్క్సు ఔపోసన పట్టేశాను. వాడెక్కడ దాక్కున్నా పట్టేస్తా. కొండల్రావ్....'

'సార్....'

'హంతకుడు ఔట్ హౌస్ వైపు పారిపోతూ నాకు డేష్ ఇచ్చాడు. కొంపతీసి వాడు మన శంకరాన్ని మర్డరు చెయ్యలేదు కదా.... ' - ఆయనలోని షెర్లాక్ హోమ్స్ చురుగ్గా పని చెయ్యడం మొదలు పెట్టాడుకాబోలు - 'అయితే హంతకుడు ఇంకా ఔట్ హౌస్ లోనే ఉండాలి... అమ్మాయ్ ... నువ్వు కారం పొట్లం అందుకో... కొండల్రావ్... రుబ్బురోలు పాత్రం నాకందించి నువ్వు పందిరి రాట అందుకో.... ' అని సైన్యాన్ని సిద్ధం చేస్తుంటే నేను కంగారుపడి తలుపు తీసి, అప్పుడే నిద్రలేచినట్లు ఆవులిస్తూ, 'ఏవిటిసార్? ఎప్పు డొచ్చారు? ' అన్నాను ఆశ్చర్యం నటిస్తూ.

'నువ్వు మర్డరైపోలేదా?'- షె . హోమ్స్ గారు నిరాశగా రుబ్బురోలు పాత్రం కిందికి దించుతూ అడిగారు.

'మర్డరేమిటి?'

'ఏంలేదులే! మీరు వెళ్ళి పడుకోండి సార్! ప్రయాణంలో అలిసిపోయారు' అని వాళ్ళని పంపించేసి లోపలికి వచ్చాడు కొండిగాడు.

'థాంక్యూ గురూ ' అని కొండిగాడికి థాంక్స్ చెప్పి, 'వీళ్ళు నీకెల్లా కలిశారు' అనడిగాను.

'ఆ... సినిమా నుంచి వస్తుంటే వాళ్ళు స్టేషన్నుంచి టాక్సీలో నన్నెక్కించుకు తీసుకొచ్చారు' అన్నాడు వాడు కేజువల్‌గా.

రాత్రి ఆలస్యంగా నిద్రపోవడం వలన మావగారు వాకింగ్‌కి వెళ్ళ లేదు, కాని తెల్లారగానే మొక్కలకి సంగీతం వినిపించడానికి టేపురికార్డరు ఆన్ చేశారు. ఆయన స్విచ్ నొక్కగానే దాన్లోంచి బొంయిమని శబ్దాలు వచ్చి ఎగిరి గంతేశారు. ఆయన పక్కనే ఉన్న నా గుండె జారిపోయింది.

'ఏమిటి?' అన్నారు నాకేసి చూస్తూ.

'పాప్ మ్యూజిక్ ' అన్నాను నేను నీళ్ళు నములుతూ. మావగారు హఠాత్తుగా రావడం వలన కేసెట్ మార్చే టైము లేకపోయింది.

'జూ అంటుకుంటే జంతువులు బోనుల్లోంచి గోల చేసినట్టు కూతలూ, కంకర రాళ్ళు తారు డబ్బాలో పోసి మెట్ల మీది నుంచి దొర్లించినట్లు మోతలూ, ఇది సంగీతమా? ఈ సంగీతం వింటే మనుషులకి పిచ్చెక్కుతుంది. మొక్కలు చచ్చిపోతాయి... మొక్కలు చ...చ్చి.... అయ్యో.... ' - ఆయన మొక్కల మధ్యకి పరుగెట్టారు.

మావగారువెళ్ళిన తర్వాత మొక్కలు ఎలా వున్నాయో వాటి మొహం చూసిన పాపాన పోలేదు. అంచేత నేనుకూడా నాలుక కరుచుకుని ఆయన వెనకాలే

పరిగెట్టాను ఎలా ఉన్నాయో చూద్దామని.

నవనవలాడే మొక్కలన్నీ తల నేలకేసి కొట్టుకుంటున్నట్టు వంగి పోయాయి. పొట్ల కాయలు, 'ఉయార్ మేడ్.. ఉయార్ మేడ్' అంటూ(బేక్ డాన్సు చేస్తున్నట్లు అష్టవంకర్లు తిరిగిపోయాయి. టొమోటాలు చెవులు మూసుకుంటున్నట్లు సైడునుంచి వంకర తిరిగిపోయాయి.

'ఇది చూడు' అన్నారు నిమ్మకాయ సైజులో ఉన్న ఓ కాయ చూపిస్తూ. '...ఇదేవిటో తెలుసా?'

'నిమ్మ కాయా సార్'

'నా తలకాయ - గుమ్మడికాయ' అన్నారు కళ్ళ నీళ్ళ పర్యంతమవుతూ.

మావగారు వెళ్ళేప్పుడు గుమ్మడి పిందెలు చూపించి, ' ఎంత పెద్దవిగా తయారవుతున్నాయో చూడు' అన్నారు గర్వంగా. ఇప్పుడేమైందో కాని అవన్నీ నిమ్మకాయ సైజుకి కృంగి పోయాయి. అవేకాదు - బీరకాయలు బెండకాయల సైజుకి, బెండకాయలు మిరపకాయల సైజుకీ కృంగిపోయాయి.

'నేనప్పుడే చెప్పాను - నా మాట వినకుండా వీడు పాప్ మ్యూజిక్ వినిపించి మొక్కల్ని చంపేశాడు' అంటూ టామీగాడు తోటలో అటూ ఇటూ తిరుగుతూ నా మీద ఇంకా ఏం చెబుదామా అని చూస్తుంటే, వాడికి నా అడుగు ముద్రలు కనిపించి కుయ్యోమని మొరిగాడు. ఏమైందిరా అంటూ మావగారు అటు పరిగెట్టారు.

'ఇవి హంతకుడి అడుగు ముద్రలే....హ్హా...హ్హా..... షెర్లాక్ హోమ్స్‌ని... నా సంగతి వాడికి తెలియదు. వాడెక్కడున్నా పిలక పుచ్చుకుని ఈడ్చుకొస్తా....' హంతకుడిని పట్టుకోడానికి క్లూలు దొరికాయన్న ఆనందంలో మొక్కల సంగతి తాత్కాలికంగా మర్చిపోయి లోపలికి పరిగెట్టారు.

'ఒరే కొండిగా ! ఇంత స్పష్టంగా అడుగు ముద్రలు పడ్డాయి. ఆ సస్పెన్సు కింగ్ సన్నాసి జోళ్ళకి సున్నం రాయమని ఎలా సలహా ఇచ్చాడురా?' అన్నాను దిగులుగా కొండిగాడి చెవిలో.

'వాడు కుక్కల్నుంచి తప్పించుకోడం ఎలాగో చెప్పాడు కాని షెర్లాక్ హోమ్స్ లాంటి మావల సంగతి రాయలేదు'

ఇంతలో మావగారు పెనం సైజు భూతద్దంతో ప్రత్యక్ష మయ్యారు. నేలమీద వంగి భూతద్దంతో గడ్డి నలిగిన గుర్తులూ, సున్నపు మరకలూ - అంతా పరిశీలిస్తూ తిన్నగా నా గదిలోకి వచ్చేశారు.

'హంతకుడు నీ గదిలోకి ఎలా వచ్చాడు? ' అనడిగారు అనుమానంగా.

'నాకు తెలియదు సార్,' అన్నాను తడబడుతూ.

ఆయన అటూ ఇటూ చూస్తూ గదిలో అడుగుపెట్టగానే, తలుపు పక్కన కర్ర కనుపించింది. 'ఇదేవిటి?' అన్నారు ఇంకొంచెం అనుమానంగా, టేపుతో కర్ర పొడుగు కొలుస్తూ.

ఆయనలా అడుగుతుండగా టామీగాడికి ఈ సారి నా చెప్పులజతకూడా

కనుపించి, 'మిస్టర్‌హోమ్స్' అంటూ మావగార్ని పిలిచాడు. మావగారు చేతి కర్ర చెప్పుల్లో దూర్చి పైకి లేపి, భూతద్దంతో సోల్ జాగ్రత్తగా పరిశీలించి, కిందికి దించి, ఓ సారి గుర్రుమని పైకి కిందకూ మీసాలు ఆడించి, నా కళ్ళల్లో కళ్లు పెట్టి తీవ్రంగా చూస్తూ 'హంతకుడి సంజాయిషీ ఏవిటి?' అని గాండ్రించారు.

'హంతకుడెవరు సార్?'

'మృత్యు సంగీతం వినిపించి నా మొక్కల్ని హింసించిన శాడిస్టు. అడ్డుపడ్డ టామీగాణ్ణి, నోరులేని వాడు, వాణ్ణి హత్య చేద్దావని ప్రయత్నించిన నరరక్త... కుక్క రక్త ..రక్తపిపాసి,' అంటూ మావగారు నా మీదకు దూకబోతుంటే కొండిగాడు దేవుడిలా అడ్డుపడి 'మీరొకసారి ఇలా రండి సార్' అని మావగార్ని బయటకు లాక్కెళ్ళి పోయాడు.

ఓ అయిదు నిమిషాలు బయట అరుపులు, కేకలు వినిపించాయి. నన్ను సుప్రీంకోర్టుదాకా ఈడ్చుకెడతారుట. నా సంగీతంతో వాతావరణ కాలుష్యం చేసి మొక్కల్ని చంపేస్తున్నానని భారత ప్రభుత్వ పర్యావరణ శాఖ వారికి ఆరోపణ చేస్తారుట. జీవకారుణ్య సంఘం వాళ్ళని తీసుకొచ్చి నా గది ముందు ధర్నా చేయిస్తారుట. ఈ కేకల మధ్య కొండిగాడు ఏం చెప్పాడో సరిగా వినిపించలేదు. కానీ కొంచెం సేపటికి మావగారి కేకలు పూర్తిగా ఆగిపోయాయి. కొండిగాడు 'అమావాస్య- పౌర్ణమి' అంటూ ఏదో చెబుతున్నాడు. 'నాకిదివరకు టామీ గాణ్ణి కొట్టినప్పుడే డౌటొచ్చింది సుమా. అయ్యోపాపం! చిన్న వయసులో... ఆ వెధవ సంగీతం వింటే అలాగే అవుతుంది. నువ్వు జాగ్రత్త! ఎందుకైనా మంచిది' అంటున్నారు మావగారు మెల్లిగా. మరో రెండు నిమిషాల తర్వాత అంతా నిశ్శబ్దమైపోయింది. కొండిగాడు జేబురుమాలుతో మొహం తుడుచుకుంటూ వచ్చి కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.

'ఏం చెప్పావ్? అలా పిల్లిలా వెళ్ళి పోయారు మావగారు' అన్నాను నేను మంచం కింద నుంచి లేస్తూ.

'ఏదోసర్ది చెప్పేశాలే'

'నేను బయటికి వెళ్ళగానే ఏ పొద చాటునించో హఠాత్తుగా మీదకు దూకి మెడ పట్టుకు కొరికెయ్యదుకదా ముసలి పులి'

'ఏవీ ప్రమాదం లేదు'

'థాంక్యూ గురూ! పెద్ద ప్రమాదం నుంచి రక్షించావు' అన్నాను నేను గట్టిగా ఊపిరి పీలుస్తూ.

'చూశావా నేను ఎంత జెంటిల్మన్‌నో ....' అన్నాడు కొండిగాడు - వాడు జెంటిల్మన్ అని నేనూ ఒప్పుకున్నాను.

తర్వాత ఒకటి రెండు రోజులు మావగారి కంట పడకుండా తప్పించుకున్నాను. కానీ, మూడో రోజు ఆయన కంటపడక తప్పలేదు.

'ఆ రోజు నా ప్రవర్తనకి చాలా సిగ్గుపడుతున్నాను'

'ఏప్రవర్తన?' అన్నారు ఆయన ఏవీ గుర్తులేనట్లు.

'మొక్కలు.... టామీగాడు....'

'ఆ సంగతి నేనప్పుడే మర్చిపోయానోయ్! నువ్వింకా అదే మనసులో పెట్టుకున్నావా? ఛ....ఛ... తప్పు కదూ.... నువ్వు అసలు అలా సీరియస్‌గా ఆలోచించకూడదు. నీ ఆరోగ్యానికి మంచిది కాదు. అయినా నువ్వు తెలిసి చేసేవా ఏవిటి?' అన్నారు ఆయన అభిమానంగా.

'తెలిసి చేసేవా అంటాడేవిటి?' అని నేను ఆలోచిస్తూ ఆయన్ని ఏదో అడగబోతుంటే, ఆయన భూమి మీద 72 కేజీలుండే మనిషి చంద్రమండలం మీద ఎంత బరువుంటాడు? కుజగ్రహం మీద ఎంత బరువుంటాడు' అనడిగి నన్ను వాయేజర్-2 ఎక్కించి, సౌరకుటుంబ యాత్రకు తీసుకుపోయారు, మారు మాట్లాడనివ్వకుండా.

***

శంకరం అతని కథ అలా చెబుతుండగా బీచ్‌లో అటూ ఇటూ పరిగెడుతూ, పరిచయస్థులు కనిపించినప్పుడు తోక ఊపి పలకరిస్తూ వస్తున్న టామీగాడు మమ్మల్ని దాటి కొంచెం దూరం పరిగెట్టి, మళ్ళీ ఏదో అనుమానం వచ్చి వెనక్కు తిరిగి, మాకు నాలుగడుగుల దూరంలో ఆగి, శంకరం కేసి, 'వీణ్ణెక్కడ చూశాను చెప్మా' అన్నట్లు పరిశీలనగా కళ్ళు చికిలించి చూశాడు.

'ఛీ...ఛీ...' అన్నాడు శంకరం టామీగాడితో.

వాడు శంకరాన్ని గుర్తు పట్టి నాలుగడుగులు వెనక్కి గెంతి, 'నువ్వే....భీ....భీ....' అన్నాడు.

'ఫో....ఫో.....'

'భో......భో.....'

'కాళ్ళిరగ్గొడతాను వెధవా'

టామీగాడు ఏవనేవాడో కాని, 'నోరులేని వాడురా - వాణ్ణెందుకు కొట్టడం ' అన్నాడు టామీగాడివెనకాలే వస్తున్న కొండల్రావు.

'వాణ్ణి కాదు - అసలు నిన్ను తన్నాలి' అన్నాడు శంకరం ఉక్రోషంగా.

'జెంటల్మెన్‌ని - నన్ను తన్నడం దేనికి?'

'మావగారు ఆ రోజు రాత్రి వస్తున్నట్లు నీకు టెలిగ్రాం వచ్చిందా?'

'వచ్చింది'

'నువ్వు అంతా తెలిసే మావగారు వచ్చే టైముకి టామీగాడి పెళ్ళి ముహూర్తం పెట్టావా?'

'పెట్టాను'

'మావగారితో నాకు అమావాస్యకి, పౌర్ణమికి పిచ్చెక్కుతుందని చెప్పావా?'

చెప్పాను'

'ఎందుకు చెప్పావు?'

'సరళకీ నాకూ మధ్య ఉన్నది ప్రేమ - నీకు నాకూ మధ్య ఉన్నది యుద్ధం. నిన్ను తన్ని తగలెయ్యకపోతే నా పెళ్ళెలా అవుతుంది? ఎవ్విరిథింగ్ ఈజ్ ఫెయిర్

ఇన్ లవ్ అండ్ వార్ అన్నారు పెద్దలు...'

'ఆ పెద్దలే మూడో క్లాసులో చెవి మెలిపెట్టి, 'కలునకు నిలువెల్ల విషముగదరా సుమతీ...'

'కలునకు కాదు గాడిదా - ఖలునకు - వత్తు 'ఖ'. వెంకటచలం మేష్టారి చేత అన్ని మొట్టికాయలు తిన్నా నీకు వత్తు పలకడం రాలేదు...ప్చ్... నీకు తెలియని రహస్యం ఇంకోటుంది. చెప్పనా?'

'ఏదు'

'అసలు మావగారు సరళని నీకే ఇవ్వాలని ముహూర్తం కూడా పెట్టించేశారు. నీ సంగతి తెల్సిన తర్వాత పిచ్చాడితో పెళ్ళి తప్పించినందుకు కృతజ్ఞతగా నాకిచ్చి అదే ముహూర్తానికి పెళ్ళి చేసేశారు....'

'అమ్మ. దొంగ వెధవా... ' అంటూ శంకరం ఏదో అనబోతుంటే, 'నువ్వా శంకరం! నీ ఆరోగ్యం ...ఎలా ఉంది ఇప్పుడు? అదేవిటి? అలా గెడ్డాలూ, మీసాలూ పెంచేశావేమిటి బూచాడులా?' అంటూ ముసలాయన వచ్చారు.

'అదేవిటి శంకరం గారూ ! మీరు మా పెళ్ళికి రానేలేదు - ఆయన కూడా ఎంతో బాధపడ్డారు' అంది సరళ.

'ఎవరు?' అన్నాడు శంకరం పళ్ళు నూరుతూ. అంత సముద్రపు హోరు లోనూ తిరగలిరాయి మోత నాకు స్పష్టంగా వినిపించింది.

'నేనే! చూశావా - ఎంత జెంటిల్మన్నో,' అన్నాడు కొండ్రావు నవ్వుతూ.

'ఇంకా ఆ కూతల సంగీతం వింటున్నావా? వినకు, అది నీకు అసలు మంచిది కాదు. మంచి సంగీతం మైండుని ప్రశాంతంగా ఉంచుతుంది. కూతల సంగీతం మెదడుని డిస్టర్బు చేసి పిచ్చెక్కిస్తుంది...' అని అల్ఫా , బీటా, తీటా తరంగాల గురించి సీరియస్‌గా శంకరానికి లెక్చరిస్తున్న ఆయన హఠాత్తుగా ఆగిపోయి, నోరు మూసుకోవడం కూడా మర్చిపోయి, షాకు తగిలినట్లు ఆకాశం కేసి చూస్తూ విగ్రహంలా నిలబడిపోయారు. క్షణం తర్వాత తేరుకుని శంకరం కేసి ఓ సారి చూసి, కంగారుగా సరళ కేసి తిరిగి, 'అమ్మాయ్... పద' అంటూ ఓ కేక వేసి పరుగు తీశారు.

'ఏవిటి నాన్నా?' అంటూ వెనకాలే వెళ్ళిన సరళ చెవిలో ఆయన ఏదో చెప్పారు.

'అమ్మో' అంటూ సరళ పరిగెట్టుకొచ్చి, 'రా నాన్నా - క్విక్ ' అంటూ టామీగాణ్ణి ఈడ్చుకు పోతూ, 'ఏవండీ! మీరూ వచ్చేయండి' అని కొండ్రావుని కూడా పిలిచింది కంగారుగా.

'ఏవిట్రా కొండిగా, వాళ్లు ఉన్నట్టుండి అలా కంగారుగా పరిగెడుతున్నారు?' అడిగాడు శంకరం తెల్లబోయి.

'నువ్వు ఇవాళ విశ్వరూపం చూపిస్తావేమో నని మావగారికి భయం వేసింది కాబోలు' అన్నాడు కొండ్రావు పగలబడి నవ్వుతూ.

'విశ్వరూపమేమిటి?'

కొండల్రావు చిన్నగా విజిలేసి, ఆకాశం కేసి చూపిస్తూ కన్నుగీటి నవ్వాడు. శంకరం తలెత్తి చూసి రెండుచేతుల్లోనూ తల పట్టుకుని కూలబడిపోయాడు.

ఏవిటా అని నేను ఆశ్చర్యపోయి తలెత్తి చూశాను.

ఎగిరి పడుతున్న సముద్రం మీద ఆకాశంలో పౌర్ణమి చంద్రుడు నిండుగా వెలుగుతున్నాడు.

(ఇండియా టుడే వార్షిక సంచిక 1994)